

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bene István (6726 Szeged, Közép fasor 19/C.) ügyvéd által képvisel felperes neve(felperes címe) felperesnek - dr. Sági Ügyvédi Iroda (2654 Romhány, Kölcsey u.16. ügyintéző: Dr. Sági Péter ügyvéd) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Nógrád Megyei Bíróság 16.G.20.736/2006/63. számú ítélete ellen, a felperes által 64. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése, és az alperes által Pf.2. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett részét részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy fizessen a felperesnek 15 nap alatt 4.469.197 (azaz négymillió-négyszázhatvankilencezer-egyszázkilencvenhét) Ft-ot, valamint ennek 2005. augusztus 1-jétől a kifizetés napjáig járó a mindenkori késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatát.

A felperes perköltségben való marasztalását mellőzi.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen a felperesnek 15 nap alatt együttes elsőfokú és fellebbezési eljárási költség fejében 300.000 (azaz háromszázezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest az alperes javára 593.000 Ft perköltség viselésére azzal, hogy az ezt meghaladó költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában megállapította, hogy a peres felek 2001. december 28-án építési szerelési szerződést kötöttek egymással az alperes telephelyén építendő, Olaszországban használt és felújított gyártósor telepítésére. A szerződésben kikötött vállalkozói díj mindösszesen áfá-val együtt 183.200.950 Ft volt. A munkaterület átadásának a határideje 2002. január 15-e volt, míg a munkák befejezésének a határideje 2002. május 30-a.

A peres felek szerződésükben megállapodtak abban is, hogy a megrendelői késedelem mennyiben módosítja a teljesítési határidőt, illetve rendelkeztek a kötbérre vonatkozóan, valamint a késedelmes fizetés esetére szóló késedelmi kamatról is.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a teljesítés műszaki átadás-átvételére 2002. november 30-án került sor, és a műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvet az alperes kifogás nélkül aláírta. Az üzembe helyezési okmány átadására 2002. december 30-án került sor.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek 7.380.197 Ft és járulékai megfizetésére irányuló kereseti kérelmét az első ízben lefolytatott eljárás során megalapozottnak találta. A felperes keresetében az alperessel szemben az általa kiállított számlák késedelmes kifizetésére tekintettel 1.441.549 Ft + 1.085.311 Ft késedelmi kamatigényt érvényesített, valamint szerződésen felül elvégzett 1.651.000 Ft értékű pótmunkák díjának a megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Továbbá a szerződés alapján a belföldi gépek beszerzése után jutalékra volt jogosult, amelyből az alperes 3.202.338 Ft-ot nem fizetett meg és ennek megfizetésére ugyancsak kérte kötelezni az alperest.

Az elsőfokú bíróság ezen felperesi igényeket megalapozottnak találta, mivel a felek között az nem volt vitás, hogy az alperes több részletben késedelmesen fizette ki a felperes javára szóló vállalkozói díjat és így késedelmi kamat fizetésére volt köteles.

E körben nem fogadta el az alperes védekezését, amellyel a felperes által 2002. november 4-én kiállított számla jogosságát vitatta, mivel az alperes a teljesítésről az igazolást aláírta és úgy nyilatkozott, hogy a munkák ellenértékét a megbízott kiszámlázhatja.

Nem fogadta el az elsőfokú bíróság az alperes védekezését a pótmunkák tekintetében sem, mivel a felperes által igényelt festési munkák elvégzését az építési napló adatai, valamint a 2005. szeptember 1-jén készült teljesítési igazolás ugyancsak bizonyítja. Ugyanezen teljesítési igazolás alapján találta megalapozottnak a felperes részére a belföldi gépek után szerződés alapján járó jutalékigényt is.

Az alperes beszámítási kifogását ugyanakkor az elsőfokú bíróság alapeljárás során alaptalannak találta. E körben nem látta bizonyítottnak az alperes által állított felperesi késedelmet, figyelemmel arra, hogy az átadás-átvételi jegyzőkönyv tartalmazta, hogy az import beszállítások átlagos csúszása 4-5 hónap volt. Erre tekintettel álláspontja az volt, hogy ez a késedelem a felperesnek nem róható fel.

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ezen ítéletét a 3.Pf.20.455/2006/3. sorszámú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozathozatalára utasította.

Hatályon kívül helyező végzésében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét amiatt látta megalapozatlannak, hogy az elsőfokú bíróság nem tisztázta kellő körültekintéssel a tényállást, s az ehhez szükséges bizonyítást teljes körűen nem folytatta le.

A felperes keresetével szemben ugyanis az alperes a felperes késedelmére hivatkozott és vitássá tette a felperes által érvényesített pótmunkák összegét is, valamint, hogy a felperes a szerződés szerinti munkák jelentős részét nem végezte el és az elsőfokú bíróság ezen alperesi védekezést kellő mértékben nem tisztázta.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során a felperes keresetét az alapeljárásban meghozott ítélettel megegyezően alaposnak találta.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján változatlan álláspontja az volt, hogy az alperes a felperesi számlák kifizetésével kapcsolatban késedelembbe esett és ezért a felperes által számított késedelmi kamattal tartozik.

A felperes által érvényesített pótmunka igény körében a szakértői véleményt nem fogadta el, e körben az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a bíróság a felperes által érvényesített rezsióradíjak felülvizsgálatát nem tette a szakértők feladatává, mivel az eljárás során nem merült fel olyan adat, hogy az alperes a felperes által érvényesített rezsióradíjat *kollaúdálta* volna. Ezért az elsőfokú bíróság a közbeszerzési pályázaton elfogadott 1.500 Ft-os rezsióradíj számítását elfogadta.

Ugyanakkor a felperes keresetével szemben az alperes beszámítási kifogását részben megalapozottnak találta.

Az alperes a per során különböző összegű beszámítási kifogást terjesztett elő, végleges és fenntartott beszámítási kifogásában 29.223.000 Ft-ban jelölte meg azt az összeget, amelyet a felperesi követelésbe beszámítani kívánt. A perben beszerzett szakértői vélemény alapján 2.911.000 Ft igényt érvényesített, mert a felperes a szerződéshez képest ennyivel kisebb értékű munkát végzett el és ez a felperesi követelésbe beszámítandó. Fenntartotta az alapeljárás során és a megismételt eljárás során is azon álláspontját, hogy a felperes késedelmesen teljesített és emiatti kötbérigénye 2.500.000 Ft volt. E körben a szakértői vélemény is alátámasztotta ezen igényét, mivel a szakértők fele-fele arányban látták felelősnek a feleket a késedelmes teljesítésért. A kötbéren felül 2.000.000 Ft kártérítési igényt is előterjesztett, arra tekintettel, hogy a késedelem miatt 4.500.000 Ft árbevétel kiesés történt és a kötbért meghaladó kára így módon 2.000.000 Ft. Hivatkozott arra is, hogy az alperes a szerződés szerinti 146.561.000 Ft-tal szemben 153.541.000 Ft-ot fizetett ki a felperesnek, így módon 6.980.000 Ft a túlfizetése, ezért ennek visszafizetésére is igényt tartott. Ugyanakkor az alvállalkozók felé ki nem fizetett 17.743.000 Ft megfizetésére is kérte kötelezni a felperest, mivel a felperes nem tudott elszámolni ezen összeggel, így álláspontja szerint ennek megfizetésére is köteles.

Az elsőfokú bíróság ezen alperesi beszámítási kifogásból a 2.500.000 Ft-os késedelmi kötbérigényt megalapozottnak találta a perben kirendelt szakértői vélemény és a rendelkezésre álló okiratok alapján. Ezzel kapcsolatban ugyanis megállapította, hogy a felek közötti szerződés alapján az importgépek beszállítási határideje 2002. április 30. napja volt. Ezt követően 30 nap állt a felperes rendelkezésére a munkák elvégzéséhez. A szerződés tartalma azonban a felek között - az alperesi igénynek megfelelően megváltozott, és ezzel összefüggésben a szállítási határidő is módosult. A tényleges szállítás 2002. július 5-től 2002. augusztus 5-ig történt. Így tehát a felperesi munkák négy hónap csúszással készülhettek el. A 30 nap rászámításával a fenti szállítási határidőt figyelembe véve a felperes teljesítési kötelezettsége 2002. augusztus 30. napjával állt be. Minthogy a munkák átadására 2002. november 30-án került sor, ily módon a felperes késedelme és ennek alapján kötbérfizetési kötelezettsége megállapítható volt.

Az alperes által érvényesített 2.911.000 Ft túlfizetéssel kapcsolatos beszámítási kifogást is megalapozottnak találta az első fokú bíróság. Ezzel kapcsolatban az első fokú bíróság a szakértői véleményt fogadta el, amely megállapította, hogy a felperes által leszámlázott, és az alperes által kifizetett munkák közül a felperes egyes munkákat nem végzett el. Ebből adódóan az alperes javára a fenti összegű túlfizetés volt kimutatható. Ezért ezen összeget az első fokú bíróság az alperes javára elszámolta.

A további, alperes által érvényesített 6.980.000.-Ft-os többletkifizetést az első fokú bíróság ugyancsak alaposnak találta, mivel megállapítása az volt, hogy a szerződésben kikötött nettó 146.561.000.-Ft-hoz képest az alperes ténylegesen 153.541.000.-Ft-ot fizetett ki. Ennek különbözete 6.980.000.-Ft, amely az alperesnek visszajár. A felperes pedig nem is vitatta, hogy a szerződésben kikötöthöz képest, az alperes a fenti összeggel többet fizetett ki, ezért az első fokú bíróság az alperes javára ezen összeget is elszámolta.

Ily módon a felperesi 7.380.197 Ft-os összegű kereseti kérelmével szemben az alperes beszámítási kifogását 12.391.000 Ft erejéig megalapozottnak találta és erre tekintettel rendelkezett a felperesi kereset elutasításáról.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezéssel élt. Fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és kereseti kérelmének történő helyt adását, valamint az alperes beszámítási kifogásának az elutasítását kérte.

Fellebbezésében az alap és a megismételt eljárásban előadott nyilatkozatával egyezően továbbra is vitatta, hogy a felperes késedelme megállapítható lenne, figyelemmel arra, hogy a beszerzendő importgépek körében a szerződést módosították, az importgépek beszállításának határidejét pedig az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, így tévesen állapította meg a teljesítés határidejét, valamint a felperes késedelmét is.

Az nem volt vitatott, hogy az alperes a munkaterületet 50 nap késedelemmel adta át és ezen felperesi állítást a szakértői vélemények is alátámasztották. Ugyanakkor igazolta azt is, hogy az alperes által módosított igénynek megfelelően a présszerszám ténylegesen 2002. szeptember 4. napján érkezett meg, szemben az

elsőfokú bíróság ítéleti megállapításával. Ily módon a felperes által 2002. november 30-i teljesítés határidejét figyelembe véve a felperesi késelem nem állapítható meg.

Vitatta az alperesnek az elvégzett és el nem végzett munkák különbözeteként előterjesztett túlfizetés iránti igényét is, figyelemmel arra, hogy a peres felek között teljes körű elszámolás nem történt meg.

A szakértői vélemény alapján megállapítható volt - és ezt a felperes sem tette vitássá -, hogy 2.799.000 Ft összegű betonozási munkát ugyan nem végzett el, de ezen munkák, amelyek a költségvetésben szerepeltek, az alperes felé leszámlázásra sem kerültek.

Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a szerződéshez képest az alperes 6.980.000 Ft-ot túlfizetett a felperes javára. Az elsőfokú bíróság ugyanis tévesen, a szerződés szerinti bekerülési költséghez viszonyította az alperes tényleges kifizetését. Az elsőfokú bíróság e körben nem vizsgálta, hogy a peres felek között részben a szerződés tartalma módosult, és a felperes részéről a szerződésben nem szereplő munkák is elvégzésre kerültek ily módon felperesi álláspont az, hogy a felperes által ténylegesen elvégzett munkákhoz képest kellett volna viszonyítani az elsőfokú bíróságnak az alperes tényleges kifizetését. A felperes által ténylegesen elvégzett munkák értéke pedig 159.420.564 Ft + áfa volt, ezzel szemben az alperes kifizetése 153.541.000 + áfa volt. Ezt figyelembe véve pedig az alperes javára többletkifizetés nem állapítható meg. Erre tekintettel kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását.

Az alperes csatlakozó fellebbezésében az alperes javára megítélt perköltséget sérelmezte és e körben kérte kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eltúlzottan alacsony összegben állapította meg az alperes javára járó ügyvédi munkadíjat, és ezt a megbízási szerződésben meghatározott mértékre kérte felemelni és kérte az alperes által előlegezett szakértői díjat is a javára szóló perköltségben elszámolni. A felperes fellebbezésével kapcsolatban pedig többletkifizetését változatlanul állította, és vitatta, hogy a felperes által megjelölt összegben végzett volna a felperes munkát.

A felperesi fellebbezés részben alapos, míg az alperes csatlakozó fellebbezése alaptalan az alábbiak szerint.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi okfejtése és a felek közötti elszámolása azonban részben téves volt, ezért ítélete sem lehetett teljes egészében megalapozott.

A másodfokú bíróság mindenekelőtt kiemeli, hogy az alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a javára megítélt perköltség körében sérelmezte. Ily módon nem fellebbezte az elsőfokú bíróságnak azon megállapítását, hogy a felperes keresete 7.380.197 Ft összeg erejéig megalapozott.

A felperes fellebbezése az alperes által előterjesztett és javára megállapított beszámítási kifogás elutasítására irányult, és az alperes csatlakozó fellebbezésében csupán ezen fellebbezés elutasítását kérte és e körben az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását. Erre tekintettel tehát a felperes javára elszámolt késedelmi kamat pótmunkadíj, valamint a belföldi beszerzések után felszámítható jutalék a felek között a továbbiakban már vitássá nem tehető.

A felperes fellebbezésével kapcsolatban pedig a másodfokú bíróság mindenképp azt emeli ki, hogy a felek között teljes körű elszámolás nem történt, így módon az alperes által állított - a szerződésben kikötött, és az általa ténylegesen teljesített kifizetés összevetése alapján 6.980.000.-Ft-os többletkifizetés megalapozottan nem állapítható meg. A megismételt eljárás során ugyanis az alperes kizárólag hét, általa megnevezett munkanem körében tette vitássá a felperesi munkavégzést és ezekkel kapcsolatban állította, hogy a felperes azokat nem végezte el. Ezek értékét 14.806.460 Ft-ra tette. Az elsőfokú bíróság kizárólag ebben a körben vizsgálta a felperes teljesítését és a szakértői vélemény alapján csak ezen munkák tekintetében volt megállapítható az elsőfokú bíróság által is elfogadott, és az alperes javára elszámolt 2.911.000 Ft-os túlfizetés. Teljes körű elszámolás nélkül nem állapítható meg, hogy az összes felperesi teljesítéshez képest, amely nem vitásan eltért a szerződésben kikötöttől az alperes részéről történt-e további többletkifizetés. Továbbá a felek között teljes körű elszámolás megejtésre került volna, és ennek alapján kimutatható lenne az alperes által állított 6.980.000.-Ft-os túlfizetés, akkor ennek nyilvánvaló, hogy részét képezte volna - az egyes részmunkák tekintetében megállapított fenti összegű túlfizetés is. Ilyen teljes körű elszámolás azonban nem történt, így akkor, amikor az első fokú bíróság az alperes javára elszámolta a szakértői vélemény alapján a vitássá tett munkák körében megállapított 2.911.000.-Ft-os túlfizetést, és ezen kívül az alperes javára elszámolta a szerződésben kikötöthöz képest 6.980.000.-Ft-os többletkifizetést, akkor kétszeresen számolta el az alperes javára a fenti 2.911.000.-Ft-os többletkifizetést.

Minthogy a peres felek egyike sem terjesztett elő teljes körű elszámolásra vonatkozó bizonyítási indítványt, az első fokú bíróság ennek hiányában nem vizsgálta azt, hogy a felperes ténylegesen a felek közötti szerződés alapján, illetve azt meghaladóan pontosan milyen munkákat végzett el, milyen értékben, s ehhez viszonyítva az alperes teljes kifizetését mutatkozott-e ténylegesen többletkifizetés az alperes javára. A fellebbezési eljárás során pedig ilyen bizonyítási indítvány pedig a Pp. 235.§ (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel már nem is terjeszthető elő. Ennek hiányában pedig a másodfokú bíróság is kizárólag az elsőfokú eljárásban vitássá tett tételek körében a perben kirendelt szakértői vélemény alapján 2.911.000 Ft összegben találta megalapozottnak az alperesi igényt túlfizetés jogcímén. Ezt meghaladóan azonban nem volt igazolható - a felperesi munkavégzés teljes körű vizsgálata hiányában - az alperes többletkifizetése. Az ugyanis a peres felek között nem volt vitatott, hogy a közöttük lévő szerződés műszaki tartalma a teljesítés során módosult. Maga az alperes adta elő - a fentebb hivatkozott 3. sorszámú előkészítő iratában -, hogy a szerződés jelentősen eltérő tartalommal valósult meg. Sok munka nem lett elvégezve, de voltak olyan munkák

is, amelyek nem szerepeltek a szerződésben, de elvégzésre kerültek. Alperesi állítás ugyan az volt, hogy ezek értéke jóval kisebb a hiányzó munkák értékénél, de a felperesi teljesítés teljes körű elszámolása hiányában ezen alperesi állítás a perben igazolást nem nyert. Az általa vitássá tett hét munka körében pedig a szakértők kizárólag a fentebb már hivatkozott 2.911.000 Ft-os túlfizetést állapították meg. Ezért a másodfokú bíróság kizárólag ezen összeget számolta el az alperes javára.

Ugyanez vonatkozik a felperesnek a fellebbezésében előadott azon hivatkozására is, hogy tévesen számolták el a szakértők az alperes által el nem végzett munkaként megjelölt betonozási munkák költségét 2.799.000 Ft összegben, mert bár nem vitás, hogy ezen munkát nem végezte el, de ezen munkák az alperes felé leszámlázásra sem kerültek. Teljes körű elszámolás nélkül ezen felperesi állítás sem igazolható.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított felperesi késedelmet nem látta megalapozottnak.

Az ténykérdés volt - és a felek vitássá már nem is tették, valamint a szakértői vélemények is alátámasztották -, hogy a munkaterület átadásával az alperes ötven napot késett.

Nem volt vitatott a felek között az sem, hogy az alperes a teljesítés során az importgépek beszerzése körében igényét módosította, és az eredetileg megrendelt prés gép helyett az alperesi megváltozott igényre tekintettel más gép került beszerzésre. A perben kirendelt szakértői vélemény alapján megállapítható volt az is, hogy a géptípus módosítás nemcsak késedelmes beszerzést okozott, hanem technológiai módosítást is. A periratokból is megállapítható - és ez a peres felek között vitás sem volt -, hogy az alperes az importgépek körében az eredeti szerződéstől eltérő igénnyel élt. Az eredeti típusú prés gép helyett a ...típusú présgépet rendelt meg. Ez utóbbi gép megrendelését pedig az alperes közvetlenül az olasz importőr cégtől, a vele kötött szerződés alapján szerezte be. Ebből pedig az is következik, hogy az eredetileg kikötött teljesítési határidő - ezen utóbbi importgép beszerzésének, és szállításának a függvénye. Az első fokú bíróság tényként állapította meg, hogy a módosított szállítási határidő 2004. április 30-a volt, s ehhez képest a tényleges szállítás 2002. július 5-től - 2002. augusztus 5-ig megtörtént. Ez utóbbi megállapítás téves. A felperes által a megismételt eljárás során a 4. sorszámú előkészítő iratához csatolt okiratból ugyanis megállapítható, hogy a prés gép egyes tartozékai szeptember 4-én és november 11-én érkeztek be az országba (4. sorszámú előkészítő irat mellékletét képező vámokmányok). Ha pedig ez így van, ezen alkatrészek beérkezését követően lehet csak a felperes részére nyitva álló 30 napos teljesítési határidőt számítani.

Nem fogadta el e körben a Fővárosi Ítéltábla a perben kirendelt szakértőknek azon álláspontját, hogy a géptípus módosítások és a hozzátartozó technológiai módosítások a megbízó és a kivitelező közös érdekkörébe tartoztak és az így keletkezett késedelem, amely több tételből tevődött össze, mintegy öt és fél, hat hónap csúszást okozva és az mindkét fél terhére róható. Nyilvánvaló ugyanis, hogy

a prés gépnek a szerződéstől eltérő típusú megrendelése az alperes érdekkörébe eső ok, és ezen prés gépre vonatkozóan kizárólag az alperes kötött szerződést az olasz importőr gazdasági társasággal. Kétségtelen, hogy a felek szerződése szerint az import gépek beszerzése a felperes kötelezettsége volt. Ily módon az import gépek beszállításából keletkező késedelem is a felperes terhére esne. A fentebb írtak szerint azonban az alperes részéről történő, a beszerzett import gépek körét és típusát érintő szerződésmódosítás vezetett arra, hogy az import gépek szállítása késedelmet szenvedett. Ez pedig a felperes terhére nyilvánvalóan nem róható.

Önmagában az a körülmény, hogy a felek ezen módosított tartalomnak megfelelően a szerződésüket írásban nem módosították, a felperes terhére nem róható és a felperes késedelmét nem alapozza meg. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a felperes késedelmét - és az erre alapított 2.500.000 Ft-os alperesi kötbérigényt - nem látta megállapíthatónak.

Mivel az elsőfokú bíróság által a felperes javára a kereset szerint megítélt 7.380.197 Ft-os marasztalás nem fellebbezett tétel, ugyanígy az alperesi beszámítási kifogásból az elsőfokú bíróság által el nem számolt további tételek sem, míg az elsőfokú bíróság által beszámításként elszámolt 6.980.000 Ft-os többletfizetés és a 2.500.000 Ft-os költségigény a kifejtettek szerint nem megalapozott, így az alperes elszámolható beszámítási kifogása a vitatott tételek körében a szakértő által megállapított 2.911.000 Ft-os túlfizetés.

Ezt levonva a nem fellebbezett 7.380.197 Ft-os felperes javára elszámolt összegből a fennmaradó 4.469.197 Ft megfizetésére az alperes köteles.

Mindezen indokbeli kiegészítésekre és helyesbítésekre is tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest a rendelkező rész szerint, a fenti összeg megfizetésére kötelezte, s ezzel összefüggésben pedig a felperesnek a perköltségben való marasztalását is mellőzte.

Az alperes kellő alap nélkül sérelmezte csatlakozó fellebbezésében a javára megállapított ügyvédi munkadíj összegét. A felperes keresete ugyanis az elsőfokú ítélet nem fellebbezett döntése szerint teljes egészében megalapozott volt, az alperes beszámítási kifogása pedig - a fentebb írtak szerint - csupán kisebb részben volt alapos, ezért az alperes javára az előlegezett költségekre is figyelemmel elsőfokú részperköltséget sem lehet elszámolni.

A felperes fellebbezése részben alapos volt, az alperes csatlakozó fellebbezése teljes egészében alaptalan, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján állapította meg a perköltséget. A felperes keresete mintegy 60%-ban lett megalapozott, míg az alperes beszámítási kifogása a keresettel szemben 40%-ban vezetett sikerre, így a felperes oldalán a perköltség szempontjából a tisztán pernyertes rész a $60 - 40 = 20\%$. Az előlegezett költségeket is figyelembe véve ennek arányában együttes elsőfokú és fellebbezési eljárási részköltség fejében a

felperes részére 300.000 Ft-ot állapított meg, amely már az ügyvédi díj után járó áfá-t is tartalmazza.

Budapest, 2008. október 22.

dr. Kovács László s.k.
a tanács elnöke

Ráczné dr. Gohér Angyalka s.k.
előadó bíró

dr. Pestovics Ilona s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő